

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Cob/152/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1617200196
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Zelenák
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1617200196.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Zelenáka a členiek senátu JUDr. Marty Šašinkovej a JUDr. Ley Gubovej, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, práv. zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Nám. M. Benku 2, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 36 613 843, proti žalovanému S. D. - Animal hotel center, 906 38 Rohožník, IČO: 41 930 665, o zaplatenie 413, 37 EUR s prísl. a o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Malacky č.k. 10Cb/8/2017-88 zo dňa 18.3.2020 jednohlasne, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Malacky č.k. 10Cb/8/2017-88 zo dňa 18.3.2020 zrušuje a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Malacky č.k. 10Cb/8/2017-88 zo dňa 18.3.2020 (ďalej aj „Rozsudok“) súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalovanému nepriznal náhradu trov konania voči žalobcovi. Súd prvej inštancie odvolaním napadnutý Rozsudok odôvodnil tým, že:

- dňa 12.1.2017 doručil žalobca Okresnému súdu Malacky žalobu, ktorou sa voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 413,37 EUR s príslušenstvom a náhrady trov konania titulom neuhradených faktúr č. 1066127983 na sumu 5,37 EUR splatnú 30.1.2014 a č. 1067745905 na sumu 408,- EUR splatnú 28.2.2014, ktorými podľa skutkových tvrdení žalobcu v žalobe vyúčtoval jeho právny predchodca žalovanému poskytnuté telekomunikačné služby na základe uzatvorenej Zmluvy o pripojení č. 81899375 zo dňa 23.5.2012, ktorej súčasťou boli všeobecné podmienky a cenník. Žalobca si tiež uplatnil zákonný úrok z omeškania a náhradu trov konania.
- Súd prvej inštancie vo veci rozhodol platobným rozkazom č.k. 10Cb/8/2017-41, ktorý sa nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk, preto súd platobný rozkaz Uznesením č.k. 10Cb/8/2017-67 zo dňa 6.11.2019 zrušil.
- Uznesením č.k. 10Cb/8/2017-68 zo dňa 6.11.2019 (ďalej aj „Uznesenie“) súd vyzval žalovaného, aby sa do 15 dní od doručenia uznesenia k žalobe písomne vyjadril a aby v prípade, že uplatnený nárok v návrhu v celom rozsahu neuzná, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil k vyjadreniu listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy preukázanie svojich tvrdení. V Uznesení súd poučil žalovaného, že ak bez vážneho dôvodu nespĺní povinnosť uloženú mu týmto uznesením, môže súd bez nariadenia pojednávania rozhodnúť o žalobe rozsudkom pre zmeškanie podľa § 273 CSP.
- Žalovanému bola žaloba s prílohami, Uznesenie a poučenie o procesných právach doručené zverejnením oznámenia o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu dňa 19.2.2020. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.
- Súd prvej inštancie dňa 18.3.2020 verejne vyhlásil Rozsudok bez nariadenia pojednávania. Podľa § 219 CSP miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil súd na svojej úradnej tabuli a webovej stránke súdu dňa 10.3.2020.
- Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie, ustálil skutkový a právny stav a dospel k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť. Súd mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným ako podnikateľom došlo k uzavretiu zmluvy o pripojení, ktorej predmetom bola dodávka elektronických

služieb žalovanému v ním zvolenom účastníckom programe „O2 moja firma“ na účastníckom telefónnom čísle +XXXXXXXXXXXX, a to na základe Rámcovej zmluvy o poskytnutí osobitných podmienok pri poskytovaní elektronických komunikačných služieb č. 41930665/2 zo dňa 23.5.2012. Prílohou zmluvy boli všeobecné podmienky a Cenník služieb. Žalobca si však v prejednávanej veci neuplatnil nárok na zaplatenie neuhradenej ceny za dodávku elektronických služieb, ktoré mal jeho právny predchodca vyúčtovať žalovanému faktúrou č. 1066127983 na sumu 5,37 EUR splatnou 30.1.2014 a č. 1067745905 na sumu 408,- EUR splatnou 28.2.2014, ako uviedol v žalobe. Ako vyplýva z listinných dôkazov predložených žalobcom, uplatnený nárok pozostáva z nároku na zaplatenie poplatku za odpojenie 29,- EUR (dodanie podľa faktúry je 17.1.2014), poplatku za upomienku 6,- EUR a zmluvnej pokuty 402,- EUR. Žalobca skutočne uplatnený nárok v žalobe ničím neodôvodnil, neprezentoval žiadne skutkové tvrdenia. Všetky uplatnené nároky (t.j. aj poplatky) sú pritom charakterom sankciou za porušenie zmluvných povinností, t. j. právne je potrebné tieto potrebné posúdiť ako zmluvnú pokutu.

- Žalobca v konaní pred súdom primárne neuniesol bremeno tvrdenia, keď netvrdil a neuviedol žiadne skutkové okolnosti rozhodujúce pre posúdenie vzniku nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty, neuviedol konkrétne konanie alebo opomenutie žalovaného, ktoré by bolo možné subsumovať pod konkrétne zmluvné dojednanie o zmluvnej pokute. Z obsahu žaloby a ani listinných dôkazov nie je možné posúdiť, k akému konkrétnemu porušeniu zmluvných povinností žalovaným prišlo ani kedy sa tak stalo. Z predloženej zmluvy o poskytovaní verejných služieb nevyplýva existencia dohody zmluvných strán o poplatkoch, resp. akejkoľvek zmluvnej pokute. V čl. 3 Rámcovej zmluvy o poskytnutí osobitných podmienok pri poskytovaní elektronických komunikačných služieb „Prípady porušenie zmluvy“ strany síce dojednali zmluvnú pokutu pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti žalovaného (viď. bod 14 odôvodnenia), avšak pokuta vo výške 402,- EUR dojednaná nebola. V čl. 5 je síce tiež dojednaná zmluvná pokuta, avšak ani v prípade tejto zmluvnej pokuty žalobca ničím nepreukázal (a primárne ani netvrdil) splnenie tam dojednaných podmienok pre jej uplatnenie, teda že odstúpil od zmluvy z dôvodov porušenia zmluvných povinností žalovaným. Posúdenie skutkových tvrdení vo vzťahu k okamihu tvrdeného porušenia povinnosti je pritom v súdnej veci rozhodujúce nielen z hľadiska splnenia podmienok pre uplatnenie zmluvnej pokuty, ale aj z hľadiska možného posúdenia výšky nároku. Pokiaľ žalobca uplatňuje nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 402,- EUR, v takom prípade mal povinnosť tvrdiť a preukázať platné uzatvorenie dohody o zmluvnej pokute v uplatnenej výške. Žiadnu z týchto skutkových okolností však žalobca v konaní netvrdil a teda ani nepreukazoval.

- Žalobca uplatnil žalobou nárok na zaplatenie poplatku za odpojenie 29,- EUR, ku ktorému malo prísť zrejme podľa faktúry 17.1.2014 (dátum dodania služby) a poplatku za upomienku 6,- eur, ani tieto nároky však ničím nepreukázal, netvrdil a ani nepreukázal, že žalovaného „odpojil“, t.j. zamedzil mu odoberanie elektronických služieb dňa 17.1.2014 ani platné dojednanie zmluvnej pokuty vo forme poplatku vo výške 29,- EUR, keď výška poplatku nevyplýva ani z predloženého cenníka. V prípade nároku na zaplatenie poplatku za upomienku žalobca predložil upomienky, avšak tieto boli zasielané už právnym nástupcom v r. 2015 a 2016, zaslanie upomienky v r. 2014 (v čase od 8.1.2014 do 7.2.2014 ako vyplýva z faktúry) nebolo žalobcom ničím preukázané.

- Podľa názoru súdu prvej inštancie ustanovenie § 151 CSP predpokladá, že skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné ale v súdnej veci však nie je možné aplikovať citované ustanovenie práve z dôvodov nesplnenia procesných povinností samotným žalobcom označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie, resp. povinnosti uviesť podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu pravdivo a úplne. Žalobca v žalobe uviedol, že jeho právny predchodca uzatvoril so žalovaným zmluvu o pripojení, na základe ktorej mu poskytol elektronické komunikačné služby, vystavil v žalobe uvedené faktúry a tieto žalovaný neuhradil. Tieto skutkové tvrdenia žalovaný nesporeval, čím boli splnené podmienky rozhodnutia o žalobe aj bez nariadenia pojednávania a súd z nich súd pri rozhodovaní vychádzal. Nakoľko ale žalobca neuviedol žiadne skutkové okolnosti týkajúce sa uplatneného nároku na zmluvnú pokutu a sankčné poplatky (majúce tiež charakter zmluvnej pokuty), nebolo možné ani z nich pri rozhodovaní vychádzať a považovať ich za nesporné. Berúc do úvahy podstatnú skutočnosť zanedbania procesnej povinnosti žalobcu tvrdiť podstatné a rozhodujúce skutočnosti, je už na prvý pohľad zjavné, že aplikácia § 151 ods. 1 a 2 CSP by bola v okolnostiach prejednávanej veci neopodstatnená. Súd tiež dospel k záveru, že nemožnosť aplikácie § 151 CSP (na skutkové tvrdenia, ktoré ale žalobca neprezentoval) ešte bez ďalšieho neznamená aj nemožnosť meritórne vo veci rozhodnúť vo veci postupom podľa § 177 ods. 2 písm. a) CSP, teda bez nariadenia pojednávania, nakoľko vo veci ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 2.000,- EUR a skutkové tvrdenia strán nie sú sporné. Spornosť ako kritérium pre nenariadenie pojednávania sa v súlade s citovaným ustanovením týka zisteného skutkového stavu a v konkrétnych okolnostiach veci bola požiadavka nespornosti skutkových tvrdení

splnená tým, že žalovaný sa k žalobe nevyjadril (teda skutkové tvrdenia - ktoré síce súd vyhodnotil ako nedostatočné pre priznanie nároku - nesporeval). Z uvedených dôvodov preto súd bez nariadenia pojednávania žalobu zamietol. Pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok. Všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu.

2. Proti všetkým výrokom Rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Žalobca svoje odvolanie odôvodnil najmä tým, že:

- skutkové tvrdenia žalobcu neboli protistranou popreté, v zmysle ust. § 151 ods. 1 CSP ich bolo podľa názoru žalobcu potrebné považovať za tzv. nesporné skutkové tvrdenia. Žalobca mal za to, že skutkové tvrdenia sú nesporné v zmysle ustanovenia § 151 ods. 1 CSP a v tejto súvislosti žalobca taktiež zdôrazňuje, že žalovaný sa vo veci žiadnym spôsobom nevyjadril, bol v konaní ako strana sporu pasívny, pričom procesná pasivita žalovaného v konaní sa prejavuje tým, že si neplní základné povinnosti sporovej strany a nakoľko žalovaný žalobcom tvrdené a dôkazmi podložené skutočnosti nijakým spôsobom nerozporoval, má žalobca za to, že je nutné všetky skutočnosti uvedené v žalobe a jeho podaniach považovať za nesporné.

- Ak žalovaný nepochybnil tvrdenia žalobcu tzn. skutkové tvrdenia neboli sporné, súd mal žalobe vyhovieť. Ak sú však skutkové tvrdenia sporné resp. súd ich nemá za preukázané, nie sú tu splnené podmienky pre rozhodnutie v zmysle ustanovenia § 177 ods. 2 písm. a) CSP, t.j. bez nariadenia pojednávania. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je preto podľa názoru žalobcu nesprávne, resp. vychádza z nesprávneho procesného postupu súdu. Je zrejmé, že súd nie je povinný žalobcu vyzývať na doplnenie dokazovania, avšak zároveň treba rešpektovať zákonné ustanovenia a nie je možné vo veci rozhodnúť a žalobu zamietnuť bez toho, aby súd nenariadil vo veci pojednávanie, na ktorom je možné doplniť dokazovanie zo strany oboch strán sporu. Poukázal na ustanovenie § 171 ods. 1 CSP a § 181 ods. 2 CSP.

- Žalobca má za to, že v danom konaní súd nevyslovil svoj právny názor, súd neprezentoval pred stranami žiadnu skutočnosť ako spornú, čím nevytvoril zákonný priestor na doplnenie dôkazov, ktoré by vyvrátili alebo potvrdili tvrdené skutočnosti. Na základe toho súd odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom, pretože tento nemal možnosť získať vedomosť o vnímaní uvedenej rozhodujúcej skutočnosti súdom ako spornej, a zároveň dôvod na označenie ďalších dôkazov v tomto smere.

- Žalobca poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave, č.k. 24Co/124/2018 - 97 zo dňa 04.12.2018: „Podľa § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela sa považujú za nesporné. Už samotnými pojmami procesný útok a procesná obrana zákonodarca zdôrazňuje kontradiktórnosť procesného postavenia protistrán v sporovom konaní. Ustanovenia § 149 až 154 Civilného sporového poriadku predstavujú inštitucionálne prehĺbenie sporovosti konania upraveného v Civilnom sporovom poriadku, pričom ich cieľom je prispieť k zefektívnemu, zrýchleniu a zhospodárneniu sporového konania.... Je neprípustné, aby súd prvej inštancie bez spochybnenia skutkových tvrdení žalobcu žalovanými, tieto sám vlastnou činnosťou spochybňoval bez riadneho dokazovania na pojednávaní. Nakoľko súd prvej inštancie nepostupoval vyššie uvedeným spôsobom a neriadil sa ustanovením § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku, je nepochybne jeho postup nepredvídateľný a prekvapivý, čo je v rozpore s právom sporovej strany na spravodlivý súdny proces.“

- Žalobca na podporu svojich tvrdení ďalej poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave, č.k. 24Co/152/2018 - 90 zo dňa 19.12.2019: „Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Porušenie povinnosti tvrdenia sa považuje za procesnú pasivitu strany sporu, ktorá má za následok procesnú sankciu vo forme buď nespornosti nepopretých skutkových tvrdení protistrany (§ 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku) alebo neúčinnosti ne kvalifikovaného popretia skutkového tvrdenia protistrany (§ 151 ods. 2 Civilného sporového poriadku)...Súdom prvej inštancie zvolený postup, tak ako v iných obdobných veciach odvolací súd vyslovil, sa mu javí nesúladný s ustanovením § 215 Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu procesným postupom podľa Civilného sporového poriadku. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého je potrebné postupovať aj v spotrebiteľských sporoch (pri ktorých sa nepoužijú ustanovenia o sudcovskej a zákonnej koncentrácii v zmysle ustanovenia § 296 Civilného sporového poriadku).“

- Tvrdí, že v prípade, ak by súd nariadil vo veci pojednávanie, na ktorom by stranám sporu prezentoval, ktoré skutočnosti považuje za nesporné a ktoré za sporné, resp. nepreukázané, žalobca by uplatnil ďalšie prostriedky procesného útoku, sporné skutočnosti by vysvetlil a doplnil by dôkazy na preukázanie dôvodnosti jeho nároku.

- Vzhľadom na § 151 ods. 1 CSP je potrebné tvrdenia žalobcu, ktoré zo strany žalovaného neboli nijakým spôsobom spochybnené, považovať za nesporné. Žalobca je preto toho názoru, že súd nenariadením pojednávania resp. nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

- Žalobca sa absolútne nestotožňuje s právnym záverom súdu, v zmysle ktorého nie je zmluvná pokuta dojednaná písomne, a že je zmluvná pokuta podľa jeho názoru „neurčitá“, nakoľko uvedené dojednanie je podľa názoru žalobcu jasné, zrozumiteľné, určité a v písomnej forme. Žalobca považuje odôvodnenie súdu v časti zamietnutia zmluvnej pokuty z dôvodu jej neurčitosti za zmätočné a tiež protichodné s vykonaným dokazovaním, nakoľko z listinných dôkazov predložených žalobcom je bez akýchkoľvek pochybností zrejmý spôsob výpočtu zmluvnej pokuty a rovnako tak aj podmienky, za akých je možné zmluvnú pokutu uplatniť. Na základe uvedeného súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď nepriznal žalobcovi právo plynúce zo zmluvnej pokuty.

- Navrhuje, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle ustanovenia § 388 Civilného sporového poriadku ho zmenil tak, že vyhovie žalobe žalobcu, resp. v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 Civilného sporového poriadku ho zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uplatnil si trovy odvolacieho konania.

3. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“) prejednal vec podľa § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, pričom odvolanie podľa obsahu posúdil ako odvolanie podľa § 365 ods. 1 písm. b), f), h) CSP. Po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie, s dôvodmi odvolania žalobcu, odvolací súd dospel pri aplikácii nižšie uvedených ustanovení právneho predpisu k záveru, že odvolanie žalobcu proti Rozsudku je dôvodné.

4. Podľa § 154 CSP: Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

5. Podľa § 177 ods. 2 CSP: Pojednávanie nie je potrebné nariaďovať, ak

a) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 2 000 eur,

b) strany s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo

c) to ustanovuje tento zákon.

6. Podľa § 181 CSP: (1) Po vyvolaní veci a úkonoch podľa § 180 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20210801>> žalobca prednesie podstatný obsah žaloby a vyjadrení podľa § 167 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20210801>>. Žalovaný má právo vyjadriť sa k prednesu žalobcu. Strana môže odkázať na svoje písomné podanie. (2) Po úkonoch podľa odseku 1 súd určí, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná. Súd tiež uvedie svoje predbežné právne posúdenie veci. To neplatí, ak tak už postupoval pri predbežnom prejednaní sporu. (3) V konaní sa postupuje v súlade s ustanoveniami o prostriedkoch procesného útoku a prostriedkoch procesnej obrany a v súlade s ustanoveniami o dokazovaní. (4) Ak strana alebo jej zástupca nie sú schopní predniesť podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia a označiť alebo predložiť dôkazy na ich preukázanie, súd im môže určiť lehotu na dodatočné splnenie tejto povinnosti. Po márnom uplynutí tejto lehoty nemusí súd na tieto skutkové tvrdenia a dokazné návrhy prihliadať. Tým nie sú dotknuté ustanovenia § 153 a 154 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20210801>>. (5) Ak v dôsledku postupu podľa odseku 4 došlo k odročeniu pojednávania, trovy odročeného pojednávania znáša ten, kto odročenie zaviniel.

7. Podľa § 182 CSP: Ak súd pojednávanie neodročí, pred jeho skončením vyzve strany, aby zhrnuli svoje návrhy a vyjadrili sa k dokazovaniu a k právnej stránke veci. Ak po vyjadrení strán súd nepovažuje za potrebné vykonať ďalšie dôkazy, uznesením vyhlási dokazovanie za skončené.

8. Žalobou zo dňa 20.12.2016 sa žalobca domáhal zaplatenia 413,37 EUR s príslušenstvom, pričom poukázal na Zmluvu o pripojení 81899375 a faktúry po splatnosti v celkovej výške 413,37 EUR, uplatnil si úrok z omeškania a trovy konania.

9. Žalobu s prílohami a poučením súd prvej inštancie žalovanému doručoval oznámením o podanej žalobe v zmysle § 116 ods. 2 CSP a Uznesenie z č. I. 67 a 68 žalovanému doručoval podľa § 106 ods. 3 CSP, a to na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu v období 4.2.2020 - 4.3.2020, kedy bol žalovaný vo výkone trestu odňatia slobody.

10. Súd prvej inštancie v spore rozhodol podľa § 177 ods. 2 písm. a) CSP bez pojednávania, nakoľko dospel k záveru, že sa jedná o otázku jednoduchého právneho posúdenia vecí, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 2.000,- EUR. Pokiaľ ide o nespornosť skutkových tvrdení, súd prvej inštancie ustálil, že žalobca skutkové tvrdenia riadne neoznačil.

11. Z odôvodnenia Rozsudku a súdneho spisu vyplýva, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie bez pojednávania a ustálil skutkový a právny stav odôvodňujúcu zamietnutie žaloby bez: a) vyjadrenia sa žalovaného k žalobe a jej prílohám, b) toho, aby žalovaný poprel nárok uplatňovaný žalobou, c) predbežného prejednanie sporu a pojednávania, d) určenia skutkových tvrdení sporných a nesporných, e) uvedenia, ktoré dôkazy vykoná a ktoré nevykoná a f) predbežného právneho posúdenia.

12. V zmysle čl. 8 CSP sú strany sporu povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Podľa obsahu súdneho spisu súd prvej inštancie neuložil žalobcovi pokyn podľa čl. 8 CSP, nevyzval žalobcu na späťvzatie žaloby v zmysle § 138 CSP, žalobcu nevyzýval podľa § 129 CSP na doplnenie alebo opravu podania, nevyužil svoje právo podľa § 150 ods. 2 CSP požiadať žalobcu o ďalšie skutkové tvrdenia.

13. Podľa názoru odvolacieho súdu procesným postupom súdu prvej inštancie došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces na strane žalobcu, nakoľko súd bez toho, aby žalovaný nárok uplatňovaný žalobou poprel, dospel k záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť, pričom taký procesný postup bez pojednávania možno dôvodne považovať za prekvapivý a nepredvídateľný v rozpore so zásadou kontradiktórnosti. Uvedeným postupom súdu prvej inštancie nemal žalobca možnosť využiť svoje procesné práva, nakoľko sa nemal možnosť dozvedieť, že podľa predbežného právneho posúdenia súdu prvej inštancie je potrebné žalobu zamietnuť, nemal možnosť uplatňovať prostriedky procesného útoku do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí (§ 154 CSP), pričom prostriedkom procesného útoku sú aj skutkové tvrdenia (§149 CSP).

14. Súd prvej inštancie preto nesprávnym procesným postupom znemožnil strane sporu (žalobcovi), aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom. Podľa názoru odvolacieho súdu totiž neboli splnené podmienky podľa § 177 ods. 2 CSP na rozhodnutie súdu bez pojednávania tak, že súd žalobu zamietne.

15. Podľa § 389 ods. 1 CSP: Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,

c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo

d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

16. Podľa § 391 CSP: (1) Ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí. (2) Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. (3) Ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie

konanie a nové rozhodnutie, je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať.

17. Vzhľadom na uvedené súd odvolaním napadnutý Rozsudok v celom rozsahu zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že súd prvej inštancie bude v konaní pokračovať a to tak, že v spore nariadi pojednávanie a opätovne rozhodne vo veci, predtým sa vysporiada s riadnym doručovaním podaní žalovanému.

18. V súlade s § 396 ods. 3 CSP o náhrade trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

19. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 tretia veta zák. č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).